

Rapport fra Arbeidsgruppen for sommerleir

Sammendrag

Denne rapporten er utarbeidet av arbeidsgruppen for sommerleir, nedsatt av sentralstyret i april 2025. Gruppens mandat har vært å utrede og foreslå fremtidige ferietilbud i CP-foreningens regi, rettet mot de samme målgruppene som tidligere sommerleirer, og å sikre at nye løsninger ivaretar både deltakernes behov, arbeidsmiljø og sikkerhet for ansatte og frivillige, samt økonomisk bærekraft.

Bakgrunnen for arbeidet er flere år med økende utfordringer knyttet til gjennomføring av sommerleirene. Disse har blant annet handlet om rekruttering og oppfølging av hjelpere, etterlevelse av Arbeidsmiljøloven, høye kostnader, manglende forutsigbarhet i tilskudd og uavklarte ansvarsforhold knyttet til helse, omsorg og bemanning. Etter sommeren 2024 ble leirene derfor satt på pause i to år, og utvikling av bærekraftige alternativer ble forankret i organisasjonens strategi.

Arbeidsgruppen har basert sine anbefalinger på tre digitale innspillmøter og en landsdekkende spørreundersøkelse. Tilbakemeldingene viser tydelig at ferietilbudene oppleves som svært viktige, særlig med tanke på sosialt fellesskap, mestring og selvstendighet. Samtidig pekes det på behov for bedre informasjon i forkant, større fleksibilitet rundt assistanse/BPA og lavere terskler for deltakelse.

Arbeidsgruppen anbefaler en tydelig omlegging av ferietilbudene. Hovedgrepet er å benytte en totalleveransemodell der ekstern leverandør har ansvar for bemanning, HMS og gjennomføring. Videre anbefales kortere opphold, høye krav til universell utforming, moderate deltakerantall og mer rettferdige prinsipper for tildeling av plasser. Det foreslås også økt bruk av frivillige, ansettelse av sykepleier for økt beredskap under gjennomføring og tettere kobling til CPU og fylkeslag.

Avslutningsvis anbefales det å bruke ferietilbudene aktivt i profilering, rekruttering og inntektsarbeid. Samlet sett mener arbeidsgruppen at forslagene gir et bedre grunnlag for å gjenoppta ferietilbud i CP-foreningen på en tryggere, mer inkluderende og økonomisk bærekraftig måte.

Innhold

Sammendrag.....	1
Arbeidsgruppens sammensetning og mandat.....	3
Bakgrunn.....	3
Prosessen i arbeidsgruppen	6
Resultater fra undersøkelsene	6
Ferietilbud til barn	6
Ferietilbud til ungdom	8
Ferietilbud til voksne.....	10
Arbeidsgruppens anbefalinger	12
Totalleveranse («Risøya-modellen») for alle grupper.....	12
Bruke samme partner på alle leirene.....	12
Korte ned oppholdene	12
Høye krav til universell utforming.....	12
Moderat antall plasser	13
Transparente og rettferdige prinsipper for deltagelse	13
Gå bort fra krav om egen BPA	13
Engasjere en sykepleier for økt beredskap.....	14
Gjeninnføre frivilligheten i gjennomføringen.....	15
Aktiv deltagelse fra CPU i barne- og ungdomsleirene.....	15
Ferietilbud som en profilerings- og rekrutteringsarena.....	16
Spleis-innsamling.....	16
Søke sponsormidler.....	16
Finansiering.....	17
Tentativt budsjett	18

Arbeidsgruppens sammensetning og mandat

Arbeidsgruppen ble nedsatt av sentralstyret etter vedtak den 23. april 2025.

Gruppen har bestått av 6 personer: Styreleder Bente Heggø Olsen, styremedlem Even Hodne Valaker, medlem Per-Sverre Hagen, medlem Reidar Dahlmann, generalsekretær Jørn Mandla Sibeko og Vegard Hauge fra sekretariatet.

Arbeidsgruppen ble gitt følgende mandat:

Gruppens oppdrag er å utarbeide forslag til fritidstilbud i CP-foreningens regi som skal rette seg mot målgruppene som tidligere kunne søke om å bli med på sommerleir. Gruppen skal levere fra seg forslagene innen 1. april 2026.

Prosjektgruppen skal kartlegge behovene i målgruppen, og det er disse behovene som skal ligge til grunn for forslagene. Foreslåtte fritidstilbud må kunne både ivareta en deltagergruppe med varierte funksjonsnedsettelse og ivareta hensynet til arbeidsmiljø og sikkerhet hos ansatte/frivillige. Videre bør tilbudene være økonomisk bærekraftige, og inkludere en skisse til finansieringsplan. Forslagene skal sendes på høring til målgruppene.

Bakgrunn

Bakgrunnen for at leirtilbudet ble satt på pause og arbeidsgruppen nedsatt er en prosess som går helt tilbake til 2022, da CP-foreningen skulle arrangere leir for første gang etter pandemien, og man oppdaget at det var utfordrende å gå tilbake til slik det var tidligere. Til sentralstyremøtet 19.10.22 hadde sekretariatet laget et notat, som bl.a. sier følgende:

Det har i sommer blitt avdekket utfordringer knyttet til organiseringen og gjennomføringen av sommerleir. Det har gjennom årene nedfestet seg en praksis, der frivillighet og et brennende engasjement har rådet. Leirene har stor betydning for deltakerne.

(...)

Det har gjort at andre hensyn ikke har hatt samme oppmerksomhet. Det gjelder arbeidsgiveransvaret for leirledere og hjelpere. Vi ser at hensynet til forsvarlighet når det gjelder helse- og omsorg for deltakerne også må defineres tydeligere. Men mest av alt trenger vi å ta en tenkepause for å tydeliggjøre CP-foreningens ansvar som arrangør. Per i dag har ikke sekretariatet gode svar.

Videre i notatet forteller sekretariatet at det var vanskeligere å rekruttere hjelpere enn før pandemien, og at det var mange nye leirledere, aktivitetsledere og gruppeledere, som gjorde opplærings- og veiledningsoppgavene mer utfordrende. De hadde også

mottatt klage fra to hjelpere som omhandlet lønnsbetingelser og innhold i arbeidsoppgaver. Dette var undersøkt nærmere med Virke, og det ble da avklart at den etablerte praksisen ikke var i tråd med Arbeidsmiljøloven (AML).

Som følge av dette, nedsatte sentralstyret en arbeidsgruppe, bestående av Bente Heggø Olsen, Synne Guro Haugseng og Eva Buschmann, som fikk i oppdrag å undersøke problemstillingene som ble løftet i notatet. Gruppen konkluderte med at for å oppfylle Arbeidsmiljølovens krav, ville det være behov for å tilsette 90 hjelpere til leirene, noe som ble ansett som umulig å gjennomføre, både praktisk og økonomisk. Det måtte derfor søkes om unntak fra AML, for å innføre gjennomsnittsberegning av arbeidstid som fraviker krav om arbeidsfri periode eller arbeidsfri på 13. timer. Dette ble gjort fra og med leiren i 2023. Endringene medførte imidlertid høyere lønnskostnader for leirene, som heller ikke hadde fått fullinnvilget støttebeløpet som var søkt fra Bufdir.

Frem mot sommerleirene i 2023 hadde sekretariatet en omfattende jobb med å rekruttere nok hjelpere, gjennomføre intervjuer, tilpasse arbeidslister til gjennomsnittsberegning, søke om unntak til Arbeidstilsynet, m.m.. I leirledernes rapporter fremkommer det likevel at bemanningen skulle vært høyere, og at personellmangelen førte til for høy arbeidsbelastning for de ansatte, og gikk ut over hjelpernes mulighet til å ta de nødvendige pausene under leirgjennomføringen. Det ble også gjengitt misnøye fra hjelpere om lønnsnivået.

Videre var det en utfordring at det var mange nye blant både hjelpere og deltagerne. Hjelpebehovet til deltagerne var i flere tilfeller underkommunisert, og hjelpere var underkvalifisert til å møte dem. Dette var trolig medvirkende til flere konflikter og avvik. En av deltagerne på voksenleiren måtte sendes hjem etter avklaring med bolig, og en av hjelpere på ungdomsleiren stakk av en natt uten å si fra til noen, og ble avskjediget.

Til sentralstyremøtet den 19.10.23 foreslo sekretariatet et nytt leirkonsept, som bl.a. innebar at deltageren må ha med egne hjelpere og at aldersgrensene på barneleir ble justert. Styret valgte isteden å gjenopprette arbeidsgruppen for å komme med et mer helhetlig forslag for de tre eksisterende leirene, som kunne vedtas sammen med arbeidsplanen i november samme år.

Til neste møte, 30.11.23, hadde arbeidsgruppen utarbeidet et diskusjonsnotat som en ny modell for ungdoms- og voksenleir, der deltagerne har med egne hjelpere som skal dekke bl.a. hjelpebehov knyttet til medisiner og personlig stell. Notatet reiste også spørsmål om sommerleir er riktig ressursbruk for CP-foreningen. Styret vedtok at «[n]otatet om sommerleirkonsept legges til grunn for planlagte tiltak for 2024 og for videreutvikling av leirene/ferietiltakene etter 2024».

Til neste sentralstyremøte, den 14.02.24, orienterte sekretariatet om tilbakemeldingene som var kommet til den nye modellen. Det var til sammen kommet 22 henvendelser som i stor grad handlet om utfordringer med å få med egne assistenter. I notatet vises

det også til at vertskommunen (Færder) avviser ansvar for å gi assistanse til deltagerne under leiren (noe de egentlig burde gitt i henhold til det såkalte *oppholdskommuneprinsippet*).

Søknadene om leirtilskudd for 2024 ble innvilget i tidlig mars, og viste ytterligere nedgang fra 2023. Til sammen var tilskuddene 750 000 kroner lavere enn foregående år. Dette skal etter reglene gi organisasjonen anledning til å redusere sin egenfinansiering med en tilsvarende prosent, men i praksis er dette vanskelig når tilskuddet kommer etter at leirene er utlyst og avtaler er undertegnet. Til sentralstyremøtet 20. mars 2024 skriver sekretariatet:

Vi har ikke klart å få ned kostnadene for sommerleirene, slik at vi får ned egenfinansieringen. På kostnadssiden har vi tatt inn noe ved at vi har redusert antall deltakere på barneleiren til 35 deltakere.

Hver deltaker, alle leirene sett under ett, subsidieres med rundt kr 15 000, det vil si at vi måtte foretatt en kraftig økning i deltakeravgiften for å ta inn overforbruket. Den største egenfinansieringen har vi på barneleiren fortsatt, men siden vi fikk redusert tilskuddet på de to andre leirene får vi heller ikke disse i balanse.

Vår vurdering ble derfor at en større omlegging må til, men at beslutningen burde vært tatt to år før en så stor omlegging. Leirstedet på Røde Kors senteret på Eidene klarte ikke å tilpasse seg våre endringsønsker på så kort tid (ta ned varighet til 5-7 dager), og Risøya ønsket ikke å endre konseptet til at barna måtte ha med egne assistenter. Vi tolket sentralstyret slik at styret var innforstått med at vi ikke ville makte å foreta de endringene som var nødvendig. Det var likevel fortsatt teoretisk et bittelite håp om at vi kunne få økt tilskuddet, noe vi altså ikke fikk.

Sekretariatet har nå konkludert med at vi ser oss nødt til å gjennomføre i 2024, og at vi deretter må sette sommerleirene på pause i to år. Denne tiden må brukes til å planlegge framover, ref notat om nytt sommerleirkonsept som ble behandlet som sak i møtet 30. november der det foreslås å jobbe videre med omstillingsarbeid i en plan for årene framover.

Styret støttet forslaget om pause, og å «utvikle bærekraftige alternativ til dagens leirtilbud» ble følgelig lagt inn som et punkt i den organisatoriske strategien som ble vedtatt på landsmøtet i 2024.

Proessen i arbeidsgruppen

Arbeidsgruppen har hatt tre digitale møter, samt ett fysisk heldagsmøte på Gardermoen. Mellom møtene har gruppen kommunisert på epost. For å innhente kunnskap om medlemmenes perspektiver på sommerleirtilbudene, gjennomførte vi tre digitale innspillmøter i november 2025, ett for hver av leirene. I tillegg gjennomførte vi en digital spørreundersøkelse i november og desember 2025, hvor alle medlemmer ble invitert.

Innspillmøtene samlet mellom 5 og 11 deltagere hver, hvorav alle deltagerne hadde erfaring med leir fra tidligere. Fra spørreundersøkelsen fikk vi til sammen 110 svar, hvorav ca. halvparten hadde vært på leir tidligere, og halvparten ikke. Anbefalingene våre baserer seg på tilbakemeldingene vi fikk inn gjennom disse to kanalene.

Resultater fra undersøkelsene

Tilbakemeldingene arbeidsgruppen har fått fra innspillmøtene og spørreundersøkelsen er for det meste samstemte. Alle undersøkelsene viser at leirtilbudet er viktig for organisasjonens medlemmer. De viser også at sosialt fellesskap og uavhengighet er de viktigste elementene ved leir for deltagerne. Den største forskjellen mellom svarene fra innspillmøtene og spørreundersøkelsen er at deltagerne på innspillmøtene til dels var svært knyttet til det konkrete leirstedet de var vant med, mens svarene på spørreundersøkelsen tydet på at dette var det minst viktige elementet ved leir.

Ferietilbud til barn

Til innspillmøtet for barn var det hovedsakelig foreldre som møtte opp. Alle hadde erfaring med leir fra tidligere. Barneleiren skiller seg fra de andre leirene ved at den har blitt holdt i samarbeid med Risøy Folkehøyskole, som har hatt ansvar for ansettelse av hjelpere, aktiviteter og beredskapsrutiner. Ved de andre leirene har sekretariatet ivaretatt dette.

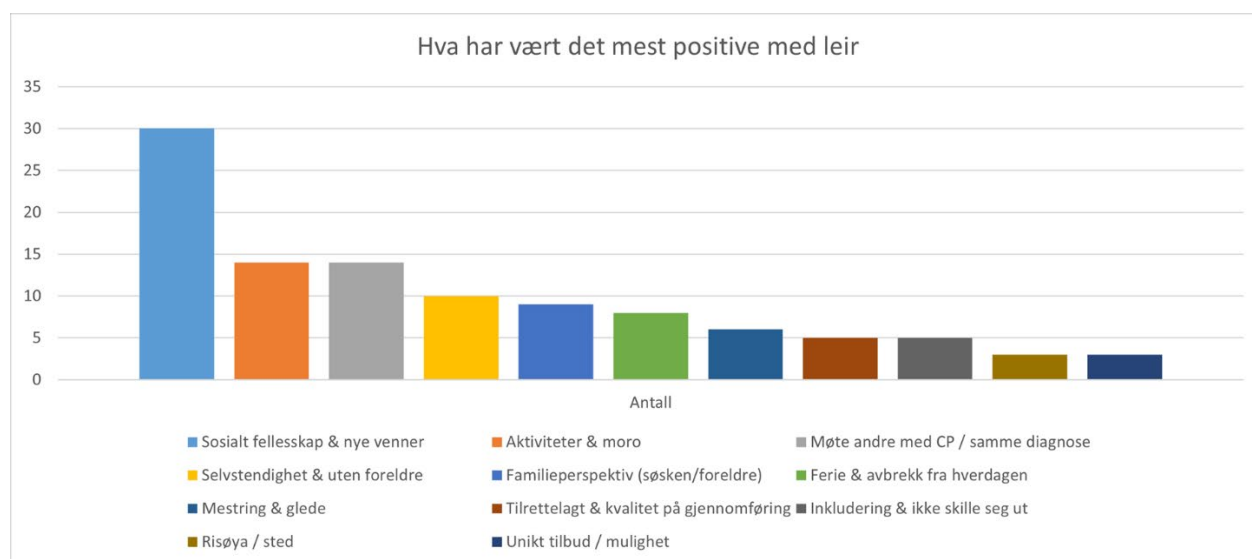
«Risøy-modellen» har lettet arbeidsbyrden for sekretariatet, men har også gjort det til den desidert dyreste av de tre leirene. I 2024 var totalkostnaden 2,7 millioner kroner for 35 barn i 10 dager, som tilsvarer en gjennomsnittlig kostnad på 77 000 kroner per deltager.

Med tanke på sikkerhet og gjennomføring har imidlertid Risøya fungert godt i alle år. Foreldrene beskriver leiren som svært positiv, verdifull og livsendrende for barna. Dette gjenspeiles også i at deltageres tilknytning til det konkrete stedet er svært sterkt på denne leiren. Under møtet ga imidlertid flere foreldre uttrykk for at de også er åpne

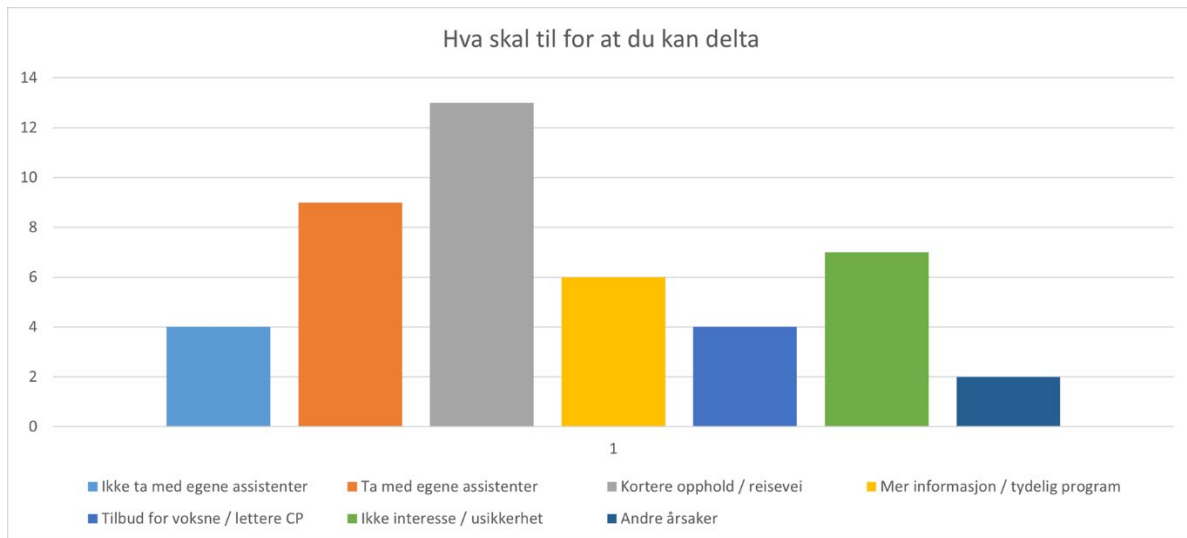
andre leirsteder, dersom dette kan redusere kostnadene. Foreldrene pekte også på utflukter som et sted hvor det var mulig å spare penger, og at aktivitetene på leirområdet uansett er de viktigste.

Det var viktig for foreldrene å beholde det sommerlige preget på aktivitetene. Videre vektla de god tilrettelegging og forhåndsinformasjon høyt. Når det gjelder lengden på leir, var de villige til å akseptere kortere leir (6-7 dager) for å redusere kostnadene, og det var vilje til å betale høyere egenandel for å bevare tilbudet. Foreldrene la også vekt på rettferdig fordeling av deltagere, med prioritering av barn som ikke har deltatt før og blanding av deltagere med ulike assistansebehov. Krav om egen BPA for de som hadde høye assistansebehov støttet de ikke, da mange ikke har vedtakene til å dekke dette.

I spørreundersøkelsen om barneleir var det større innslag av respondenter som ikke hadde vært på leir selv, men undersøkelsen bekreftet i stor grad bildet som innspillsmøtet ga. Det viktigste ved sommerleir var det sosiale fellesskapet og aktiviteter. Selvstendighet ble også vektet høyt, som var i tråd med beskjeden fra innspillsmøtet om at foreldre ikke skulle være med på barneleir. At leiren er på nettopp Risøya scorer imidlertid lavt når respondentene blir bedt om å rangere hensyn:

En annen interessant forskjell vi så, var at mens kortere leir primært var oppfattet som uønsket hos foreldrene i innspillsmøtene, så var det mange av de som ikke selv hadde vært på leir som trakk dette frem i spørreundersøkelsen som noe som kunne gjøre det lettere for dem å delta:

Ferietilbud til ungdom

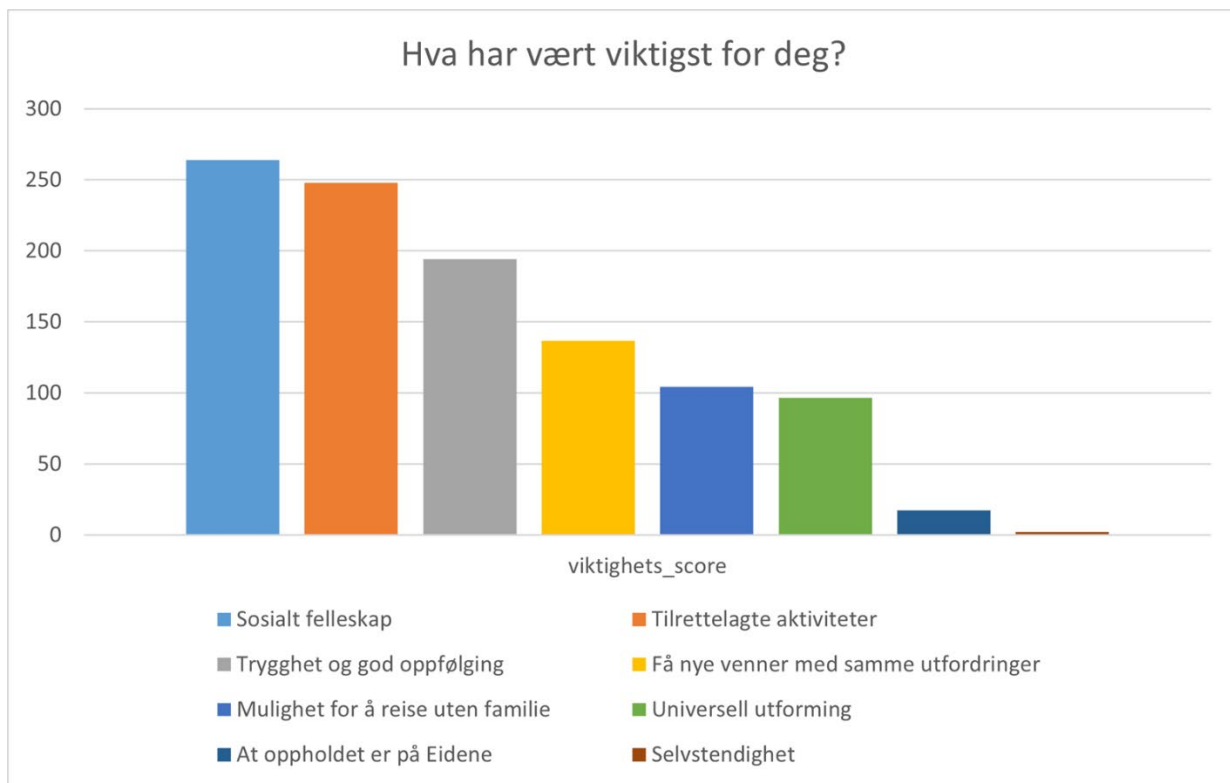
På innspillmøtet for ungdom var det både foreldre og deltagere som var påmeldt, men det var stort frafall av ungdommer når det gjaldt faktisk oppmøte. Likevel var det noen ganske entydige innspill å hente, som i stor grad sammenfalt med møtet for barn.

Sosialt fellesskap var den viktigste verdien ved leirene, og muligheten til å kunne reise bort alene og utvikle selvhjulpenhet og mestring er sentralt. Ved dette ferietilbudet var også identitet og tilhørighet løftet frem som en viktig verdi, ved at leirene var et sted man kunne møte andre i samme situasjon som en selv.

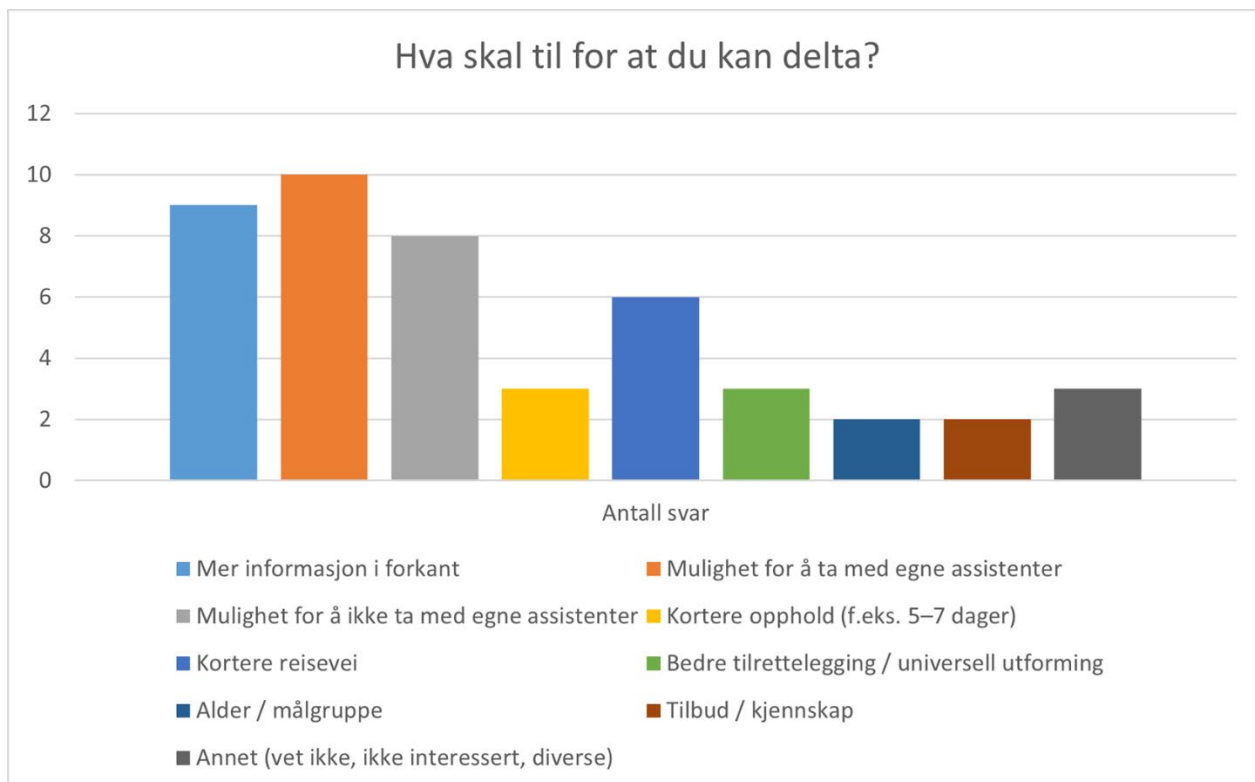
Fra deltagerne på ungdomsleir var det også en klar tilbakemelding om at krav om egen BPA ikke fungerte, og skapte ulikhet mellom de med god og dårlig BPA-dekning. Muligheter som ble nevnt var at man kunne ha en slags kvoteringsordning, hvor noen plasser gikk til deltagere med BPA, og andre til deltager uten. Det ble også luftet ide om kombinasjonsmodeller for bemanning, med BPA, aktivitetsledere og frivillige i samspill.

Når det gjelder utformingen av fremtidige ferietilbud, var deltagerne åpne for nye former, så lenge kjerneverdiene bevares. Det kunne både være aktuelt med kortere arrangementer, som langhelger, dagsbaserte arrangementer eller mer kompakte samlinger. Denne gruppen påpekte også at kostbare utflukter var overflødige, og de løftet også muligheten til ungdomsledede arrangementer, hvor ungdom selv bidrar i planleggingen. Tilrettelagte festivaler eller samlinger ble nevnt som mulige alternativer til leir.

På spørreundersøkelsen for ungdom hadde majoriteten av respondentene ikke deltatt på leir, men igjen så vi at svarene i stor grad sammenfalt med det som kom frem i innspillmøtet. Den viktigste verdien ved leirene var det sosiale, og det konkrete leirstedet scoret nok en gang lavt.

Når det gjelder de som ikke hadde deltatt tidligere, var det ganske mange som svarte at dette hadde bakgrunn i mangelfull informasjon. Det var også interessant å se at både muligheten til å ta med egne assistenter og muligheten til ikke å gjøre det scoret høyt, noe som kan antyde at fleksibilitet med hensyn til BPA er viktig for å nå flest mulig.

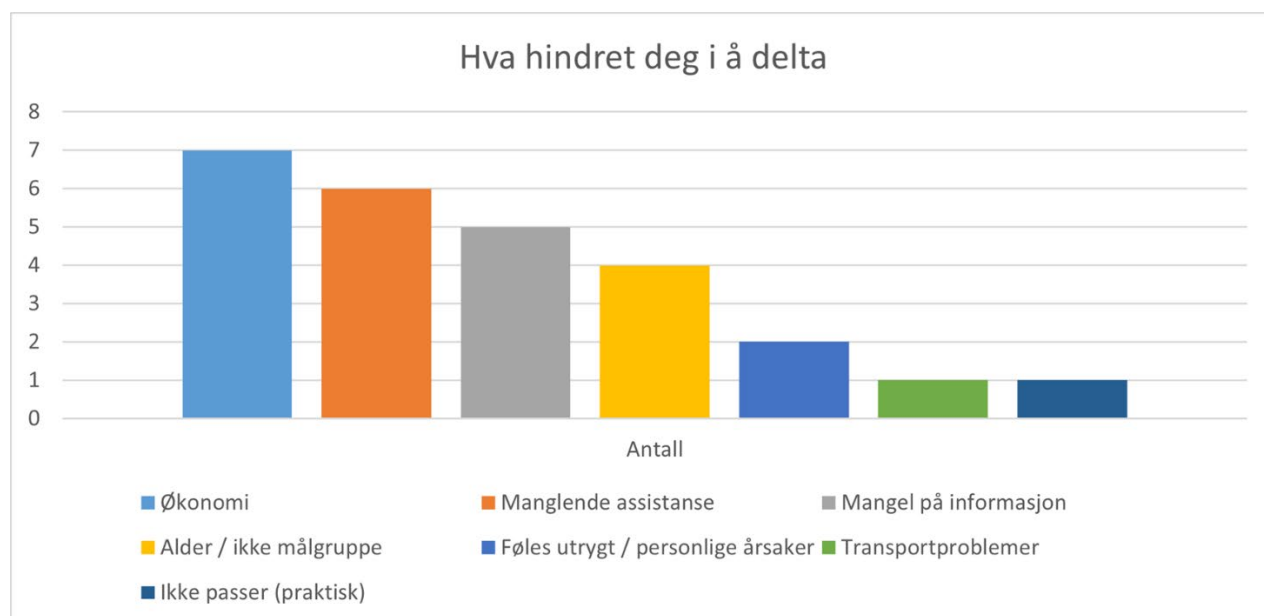

Ferietilbud til voksne

På innspillsmøtene for voksne var alle deltagerne voksne som hadde deltatt på leir før. Dette ferietilbudet skiller seg fra de andre ved at det er langt større vekt mot de som er på den høyere delen av GMFCS-skalaen. Trolig har dette sammenheng med at man ser en «avskalling» av deltagere etter hvert som de blir eldre, hvor de med bedre motorisk funksjon har flere alternative ferietilbud å benytte seg av, mens de som har dårligst funksjon får tilsvarende færre tilbud. Dette viste seg også i innspillsmøtene ved at deltagerne her ga uttrykk for svært stor tilknytning til leiren på Eidene. Den ble beskrevet som en veldig viktig tradisjon, og mange av møtedeltakerne hadde vært med siden ungdomsårene og så dagene på Eidene som årets høydepunkt. De voksne tilla også selve stedet stor viktighet, ved at Eidene var et trygt sted som føltes som «å komme hjem».

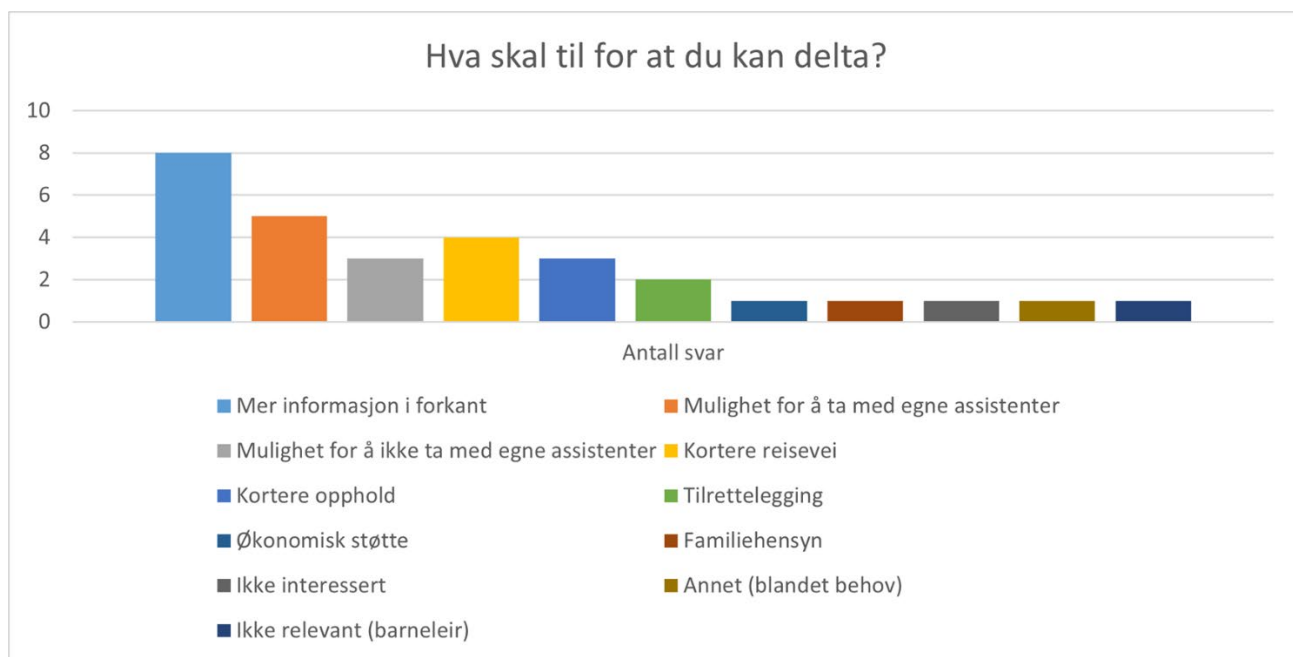
Som følge av dette, var det mindre villighet blant de voksne møtedeltagerne til å bytte leirsted en hva som hadde vært tilfellet ved møtene for barn og ungdom. Det var også mindre vilje til å korte ned oppholdene eller vurdere høyere egenandel. Alle tre alternativene var imidlertid noe som kunne aksepteres om helt nødvendig.

I spørreundersøkelsen til voksne hadde omtrent 2/3 av respondentene ikke vært med på voksenleir tidligere. På spørsmål om hva som har hindret dem i å delta, var det økonomi og manglende assistanse som flest svarte, men også manglende informasjon kom høyt opp.

Dette underbygger inntrykket fra innspillsmøtene av at den voksne målgruppen er en mer prissensitiv gruppe enn de andre, noe som for så vidt ikke er overraskende med tanke på at de må basere seg på egen inntekt, som trolig ofte er uføretrygd.

Spørreundersøkelsen indikerer også at fleksibilitet med tanke på egen BPA er viktig, og på spørsmål om hva som skal til for at man skal kunne delta på tilbudet, ser man i likhet med hos ungdommene, at både mulighet til å ta med egen BPA og mulighet til ikke å gjøre det kommer høyt opp. Men igjen er det informasjon i forkant som kommer høyest.

Arbeidsgruppens anbefalinger

Totalleveranse («Risøya-modellen») for alle grupper

Arbeidsgruppen anbefaler at «Risøya-modellen», hvor man bestiller en totalpakke fra en leverandør, brukes på alle ferietilbudene. Dette er den dyreste løsningen av de to modellene man har hatt tidligere, men gruppen mener det er urealistisk at sekretariatet med dagens bemanning skal klare å ta jobben med å rekruttere hjelpere og følge opp leirdeltagere og ansatte gjennom sommermånedene. Alternativet ville vært å ansette en person i en dedikert stilling til sommerleir, som ville medført enda større kostnader.

Det vil være viktig at avtalen pålegger leverandøren alt operativt ansvar for gjennomføring, inkludert bemanning, turnus, HMS og praktisk drift.

Bruke samme partner på alle leirene

Arbeidsgruppen foreslår at man inngår samarbeid med en enkelt partner for å gjennomføre alle leirene. Dette mener vi vil styrke CP-foreningens forhandlingsposisjon ved at vi tilbyr en større pakke som innebærer booking av et leirsted i oppimot en måned. Foruten at vi regner med at dette vil gjøre det lettere å forhandle seg til gode priser, mener vi også det vil lette leverandørenes arbeid med å rekruttere hjelpere. Ved å sette de tre oppholdene etter hverandre, kan vi gi unge mennesker sommerjobb i flere uker sammenhengende, som kan være mer attraktivt. Videre unngår vi å måtte gjennomføre rekruttering tre ganger på ulike steder. Det er likevel viktig at det konkrete innholdet i leirene er tilpasset de ulike gruppene.

Korte ned oppholdene

Arbeidsgruppen anbefaler at oppholdene kortes ned til 5-6 dager. Dette vil trolig redusere kostnadene vesentlig, og gir samtidig mulighet til å legge inn nødvendige pausedager for hjelpere.

Høye krav til universell utforming

Arbeidsgruppen anbefaler at det legges inn høye krav til universell utforming i bestillingen til leirsted. Dette er fordi universell utforming legger til rette for selvstendighet, noe som igjen kan redusere bemanningsbehovet. Tidligere leirsteder har til dels hatt uhensiktsmessige løsninger som har økt hjelpebehovet hos deltagere, slik som for bratt fall i dusjen, som har gjort at personer som normalt kan dusje selv har trengt hjelp.

Moderat antall plasser

Arbeidsgruppen anbefaler at antall plasser legges på et moderat nivå for å redusere kostnader, selv om det bør være mange nok til å skape gode aktiviteter og dynamikk mellom deltagerne. Ved tidligere leirer har det vært variasjon mellom hvor mange plasser det har vært for hvilke grupper. Barneleiren har hatt omtrent 40 plasser, mens ungdom og voksne har hatt rundt 25. I 2024 reduserte man antall plasser på barneleir til 35. Når alle tilbudene skal være på samme sted, vil det i praksis si at vi må ha samme antall plasser for alle. Arbeidsgruppen anbefaler 25 – 30 plasser legges til grunn for forhandlingene med leverandør.

Transparente og rettferdige prinsipper for deltagelse

Resultatene fra spørreundersøkelsen blant medlemmer viste stor variasjon i hvor mange ganger respondentene hadde deltatt på leir. Majoriteten av respondentene hadde aldri vært på leir, mens noen av respondentene hadde vært med hele 9 ganger. Noen i arbeidsgruppen hadde erfaringer med gjentatte avslag, og mente på bakgrunn av dette at tidligere leirer ikke var et tilbud for alle.

Gruppen er samstemte om at det er viktig for ferietilbudets legitimitet at man forsøker å inkludere så mange som mulig. Med tanke på hvor mange ressurser som brukes per deltager på leir, bør dette være noe man får oppleve en gang eller to før noen nye får plassen. Det følger av dette at leir/ferietilbud ikke kan være det stedet hvor man kan regne med å møte «gjengen fra i fjor». Unntaket er muligens voksentilbudet, hvor vi ser at behovet er konsentrert hos et mindre antall medlemmer.

Arbeidsgruppen anbefaler at det legges stor vekt på å ha en transparent og rettferdig søknadsprosess. Alle skal kunne søke, men det må kommuniseres tydelig til gruppene settes sammen for å få til både rulling, variasjon og sosialt samhold, ikke basert på førstemann-til-mølla-prinsippet.

Det må kommuniseres tydelig at høye hjelpebehov ikke er ekskluderende, men at det er viktig med presis informasjon for å kunne sikre riktig bemanning og tilrettelegging.

Gå bort fra krav om egen BPA

Arbeidsgruppen anbefaler at man går bort fra krav om at man går bort fra krav om at deltagere har med egne hjelpere, da vi har fått entydige tilbakemeldinger fra medlemmene om at dette skaper urimelige forskjeller mellom de som har gode og dårlige vedtak fra sin hjemkommune. Samtidig ser vi at mange ønsker å ha med seg egen BPA, og mener derfor at det skal være både en mulighet og noe man kan oppfordre til. Det er likevel viktig at kravspesifikasjonen til oppholdsstedene spesifiserer nok antall hjelpere til at man kan dekke inn for de som ikke har med egen BPA.

Even Hodne Valaker støtter ikke denne anbefalingen, og skriver:

Jeg er mot denne, fordi jeg opplever at dette forslaget kan gjøre at vi får tilbake de samme problemene som vi hadde på leir i 2023. Jeg anbefaler at det fortsatt skal være krav om egen BPA for deltagere med store hjelpebehov, men er åpen for endringer i kravet.

Engasjere en sykepleier for økt beredskap

Arbeidsgruppen anbefaler at det engasjeres en sykepleier til leirgjennomføringen. Dette er fordyrende, men gruppen mener det er nødvendig for å kunne sikre tilstrekkelig beredskap. Dette kan evt. kombineres med mer frivillig innsats i andre aktiviteter.

Det har tidligere forekommet at hjelpere har måttet gjennomføre prosedyrer som de ikke har vært kvalifisert for, og dette må unngås. Andre organisasjoner som gruppen er kjent med har også helsepersonell med på sine leirer for å sikre forsvarlighet med hensyn til akutte hendelser.

Even Hodne Valaker støtter ikke denne anbefalingen, og skriver:

Sykepleier har aldri vært etterspurt, hverken i spørreundersøkelsen eller i tidligere leirrapporter meg bekjent. Da jeg legger til grunn at tilbudet først og fremst er et sosialt tilbud, mener jeg beredskapsnivået skal legges deretter. Intensjonen her kan ivaretas uten sykepleier, ved å legge gode beredskapsplaner, ha god dialog med deltager i forkant samt avklare behov for medbrakt assistanse. Jeg legger videre til grunn at leirledelsen skal ha førstehjelpskurs, og at nødetater varsles ved akutte hendelser. Jeg mener beredskapen kan ivaretas uten sykepleier, og støtter derfor ikke dette forslaget.

Gjeninnføre frivilligheten i gjennomføringen

Arbeidsgruppen anbefaler at man gjeninnfører frivillighet i gjennomføringen av oppholdene i så stor grad som mulig. Selv om det er mye å spare på utflukter, er det ingen tvil om at den store kostnadsdriveren i de tidligere leirene, og særlig på Risøya, har vært tettheten av lønnete hjelpere og turnusene de har måttet gå.

Samtidig vet vi at behovet for bemanning varierer gjennom døgnet, både med tanke på behovet for folk og arbeidets art. På morgen, kveld og rundt måltider er det ofte stort behov for hjelp med personlig stell, som det er naturlig å bruke lønnet arbeidskraft til. Under aktiviteter er hjelpebehovet av en annen art, og noe av dette vil kunne egne seg for frivillige hjelpere. Økt grad av frivillighet er også et pluss i søknad om støtte fra Bufdir.

Arbeidsgruppen anbefaler derfor at man prøver å skille ut en frivillig «aktivitør»-rolle som hjelper med aktivitet og sosialt, men som ikke har ansvar for de «tyngre» hjelpeoppgavene. En mulighet kan være å samarbeide med fylkeslagene for å finne folk som vil ha glede av å delta i denne typen frivillighet, og som vil synes det er hyggelig å få dekket opphold og mat i en uke mot at man er med å hjelpe mennesker med CP i å få drevet med aktiviteter og bygget sosialt nettverk.

Dersom denne anbefalingen tas til følge, vil det gi en samlet bemanning i tre kategorier til ferietilbudene:

Rolle	Hovedinnhold/ansvar
Hjelpere (betalt funksjon)	Personlig stell, måltid, nødvendig praktisk støtte. Turnus, HMS og ansvar må være ryddig.
Aktivitører (frivillig/evt. symbolsk godtgjørelse)	Aktiviteter, sosialt innhold og fellesskap. Kan ofte løses med frivillige/ressurspersoner.
Medisinsk ansvarlig	Beredskap og trygg medikamenthåndtering. Skal ikke være «aktivitør»/hjelper i programmet.

Aktiv deltagelse fra CPU i barne- og ungdomsleirene

Arbeidsgruppen anbefaler at tilbudene til barn og ungdom ses i sammenheng med den planlagte ungdomssatsingen, og at CPU får en aktiv rolle inn i planlegging og gjennomføring av tilbudene til barn og ungdom/unge voksne. CPU kan både være en kilde til frivillig hjelp under leirgjennomføringen, men også en arena for å opprettholde kontakt mellom deltagere etter leir. Denne rollen blir ekstra viktig når vi legger vekt på at deltagere ikke skal kunne regne med å komme tilbake til leir år etter år.

Ferietilbud som en profilerings- og rekrutteringsarena

Bak anbefalingen om samarbeid med fylkeslag og økt involvering av CPU ligger også en tanke om at ferietilbudene, og særlig til barn og ungdom/unge voksne kan brukes som en rekrutteringsarena inn i foreningens øvrige arenaer. Tilbakemeldingene fra medlemmene er at disse oppholdene oppleves som svært meningsfulle for deltagerne og deres familier. Engasjementet som skapes under gjennomføringen, kan være en ressurs for å få flere deltagere på lokale aktiviteter og etter hvert også nye tillitsvalgte.

Arbeidsgruppen tror også engasjementet viser at ferietilbudene har et utappet potensial for profilering av CP-foreningen til utenforstående, og anbefaler at man jobber aktivt for å skape «gladsaker» rundt leir for å vise frem hva foreningen betyr for vår målgruppe.

Spleis-innsamling

Positiv profilering er også en mulighet til å sikre finansiering. CP-foreningen er i dag i gang med å utvikle seg som en innsamlingsorganisasjon, men det er flere innsamlingskanaler som i dag er uprøvd. Spleis er en av disse kanalene, og det er en arena som responderer godt på saker som skaper engasjement. Arbeidsgruppen anbefaler derfor at ferietilbudene brukes som formål for å prøve ut denne kanalen. Dette vil være i tråd med fundraisingsplanene som allerede foreligger for 2026, og kan redusere den økonomiske risikoen som CP-foreningen løper ved å gjenoppta ferietilbudene.

Søke sponsormidler

God profilering av ferietilbudene vil også kunne gjøre leirene attraktive for eventuelle sponsorer, og arbeidsgruppen anbefaler at det igangsettes et arbeid for å søke bedriftsstøtte til tilbudene i 2027. Dette kan både være sponsorer på nasjonalt nivå, som ser at tilbudet er i tråd med deres ønsker om profilering, og kjøpmenn og andre lokale sponsorer, som kan bidra med matvarer o.l..

Finansiering

Arbeidsgruppens mandat sier at forslagene skal inkludere en skisse til finansieringsplan. Dette forstås som et tentativt budsjett. Vi påpeker at det hefter stor usikkerhet til dette, bl.a. siden det ikke er innhentet noen pristilbud fra leverandører, det er usikkert hva man vil klare å hente inn av sponsormidler og gaver, og det er vanskelig å forutsi tilskuddene fra Bufdir. Vi har likevel forsøkt å gjøre en beregning på hvordan det totale kostnadsbildet kunne sett ut med endringene implementert.

Her har vi forutsatt omtrent samme døgnpris som på Risøya, med 3 opphold på 5 dager, og at vi betaler for helgen imellom. Vi har forutsatt en bemanning som er noe lavere enn det som var vanlig på Risøya, men noe høyere enn Eidene. Videre har vi forutsatt noe billigere aktiviteter.

På inntektssiden har vi forutsatt at kortere leir vil gi lavere tilskudd fra Bufdir, og har lagt inn en reduksjon på 1 000 000 kroner fra 2024. Videre har vi lagt inn lavere egenandeler på grunn av kortere leir, med en pris på 3 000 kroner per deltager. Vi har forutsatt at vi klarer å hente inn 400 000 kroner gjennom gaver og sponsorater. Dette gir en egenfinansiering for CP-foreningen på snaue 300 000 kroner, noe som vi anser som økonomisk bærekraftig.

Tentativt budsjett

Utgifter

Lønn/godtgjørelser i forkant av tiltaket	kr 200 000
Lønn/godtgjørelser ledsagere/hjelpere under tiltaket	kr 1 200 000
Mat og drikke - delt. med funksjonsnedsettelse/ledsagere	kr 600 000
Mat og drikke - andre	kr -
Transport og reise - delt. med funksjonsnedsettelse/ledsagere	kr 187 500
Transport og reise - andre	kr -
Opphold - delt. med funksjonsnedsettelse/ledsagere	kr 840 000
Opphold - andre	kr -
Markedsføring/publisering/trykking	kr 20 000
Aktivitetskostnader - delt. med funksjonsnedsettelse/ledsagere	kr 60 000
Aktivitetskostnader - andre	kr -
Regnskap og revisjon	kr 60 000
Andre utgifter	kr 50 000
Totalt	kr 3 217 500

Inntekter

Støtte fra Bufdir	kr 2 300 000
Støtte fra andre	kr 400 000
Egenandeler/deltageravgifter	kr 225 000
Egenfinansiering fra søker	kr 292 500
Andre inntekter	kr -
Totalt	kr 3 217 500

Vi mener at dette tyder på at gjennomføring av nye leirkonsepter er mulig innenfor akseptable økonomiske. Vi må likevel understreke at det er stor usikkerhet knyttet til dette, og det vil være økonomisk risiko knyttet til tilbudene, særlig de første gangene vi gjennomfører. Gruppen mener imidlertid at dette er en risiko det er riktig for CP-foreningen å ta, og så får man bruke erfaringene man tilegner seg til å justere tilbudet slik at man får så gode ferietilbud som mulig innenfor de økonomiske og personalmessige rammene man har.